

is very narrow in the middle part, in some specimens the lunule is divided into two! Both the nominate subspecies and the new subspecies are figured in this paper. The ♀ type specimen is labelled: Seggiovia-Lussari, 30.VII.1957. In the VAN DOESBURG collection there is also a specimen from Carinthia, Austria. Mr. H. J. P. LAMBECK took the same subspecies near the "Gross Venediger", eastern Tirol, Austria.

The new subspecies is named after the Alpi Friuli.

Literatuur

- COE, R. L., 1953, Handbooks for the Identification of British Insects, Vol. X, part 1, Diptera Syrphidae, Royal Entomological Society of London.
LUNDBECK, W., 1916, Diptera Danica V, Lonchoceridae — Syrphidae.

Amsterdam-W, Slotermeerlaan 157hs.

Kiriakoff, S. G., Inleiding tot de systematiek der Schubvleugeligen (Lepidoptera). Wetenschappelijke mededeling no. 35 van de Kon. Nederl. Natuurhist. Ver., januari 1960.

Dr. KIRIAKOFF heeft al een eerbiedwaardige lijst van artikelen over de systematiek der Lepidoptera op zijn naam staan en de redactie van de Wetenschappelijke Mededelingen had dan ook geen betere keus kunnen doen, toen zij een auteur zocht om over dit onderwerp te schrijven.

Onze inzichten in de systematiek van deze insectengroep hebben zich de laatste tientallen jaren nogal gewijzigd. Waren we er door de veel gebruikte Catalogus van STAUDINGER-REBEL van doordrongen, dat er twee groepen vlinders bestaan, die prachtig van elkaar te scheiden zijn, de Macro's en de Micro's, tegenwoordig weten we wel, dat dit een volkomen onlogische indeling is, die geen wetenschappelijk ingesteld entomoloog meer zal verdedigen.

Natuurlijk zijn er verschillende stelsels bedacht om de vlinders in te delen en ook nu hebben we nog geen systematiek, waarmee iedereen het eens is. Maar ook zonder dat we zover zijn is het toch wel heel interessant een voor een ieder begrijpelijk overzicht te lezen van de verschillende opvattingen, die er sinds de tijd van LINNAEUS over de indeling van de vlinders geheerst hebben. En het is vooral goed eens duidelijk uiteengezet te zien op welke kenmerken de systematici hun stelsels baseerden.

De auteur bespreekt eerst de structurele kenmerken (waarbij natuurlijk de gehoororganen een beurt krijgen), dan geeft hij een interessante schets over de geschiedenis van de vlinder-systematiek en tenslotte volgt een tabel voor het determineren van de families. Het gedeelte daarvan, dat de Microlepidoptera behandelt, werd samengesteld door Dr. A. DIAKONOFF, waardoor de publicatie slechts aan waarde kon winnen. Een dubbele pagina met afbeeldingen van structuurdetails geeft een duidelijke toelichting van de gebruikte terminologie.

Deze weer zeer aanbevelenswaardige mededeling is voor leden van de Ent. Ver. verkrijgbaar voor f. 1,75, te storten op postrekening 13028 van het bureau van de K. N. N. V. te Hoogwoud. — LPK.

Gonepteryx rhamnii L. in Rotterdam. In 1959 deed ik maar enkele waarnemingen van de Citroenvlinder in Rotterdam, nl. op 28.II, 16.VII en 20.XI. Het waren alle drie mannetjes. Toch heb ik weer een bewijs, dat de vlinder zich hier voortplant! Want op 27 mei vond ik na lang zoeken vier reeds uitgekomen eieren op vuilbomen in de Kralingerhout. Twee rupsjes in hun eerste stadium kon ik vinden, niet ver van hun eischalen.

N. W. ELFFERICH, Mathenesserdijk 95b, Rotterdam-7.